

μά / κης Τζανιδάκης ἀπὸ τὴν Τρυμαλιὰ καὶ ἐπήγασιν καὶ ἐστιμάρασιν ἀπὸ τὸ ἄλλο
 ἄμπέλι / ὁποῦ ἔχουσιν πὺ εἶναι ἀπὸ τοῦ πατέραν του τοῦ ποτὲ Σταμάτην ρεα-
 λιώ 49 ἡγου σαράντα / ἐννια καὶ μὲ τὴν ὄξοδον ὁποῦ ἔκαμε εἰς τὸ ἄλλο ἄμπέλι
 ὁποῦ τοῦ ἐπήρασιν καὶ ἐσηγμα / δέψασιν τον καθὼς φαίνεται χωράφιν καὶ ἄμπέλιν
 καὶ ἔτζιν οἱ ἄνωθεν ἀφέντης παπα / κὺρ Κωνσταντῆς καὶ ἡ κερὰ παπαδιὰ ἀπὸ τὴν
 σὴνμερον τὸ αὐτὸν πρᾶμα καθὼς τὸ ἐ / σημαδέψασιν οἱ αὐτοῖν ἀποκοπταὶ τὸ παρα-
 δίδουν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν μισερ / Κωνσταντῆν νὰ τὸ ἔχην καὶ νὰ τὸ κυριεύην
 καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζην ὡς πρᾶμα ἐδικόν του / καὶ ἀγορά του ὁποῦ λογαῖται καὶ διὰ
 κανένα καιρὸν πάλι καὶ ἤθελε τύχην κανέναν / ἐνάντιον διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ
 μπορῆ καὶ νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ πιάνη πάντα / ἀπὸ τὸ πρᾶμα τοῦ ποτὲ Ἰακώβου τὸ
 πρᾶμα νὰ ριφάρεται εἰς ὅ,τιν ἔδωσεν καὶ τὰ ἐξῆς /. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον
 οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμμένοι βεβαιώνοντάς / τον καὶ οἱ μερίδες ὑπὸ
 χειρός τος καὶ μὲ ἀξιόπιστους μαρτύρους τὸ ὁποῖο πρᾶμα εἶναι / στὴν Μπλάκα
 σύνμπλιον τοῦ ἀφεντικοῦ καὶ τῆς Κουμούνας Στράτας.

/ — Ἀντώνης Γριμάλδης μάρτυρας εἰς τᾶνωθε:—

/ — Γερμανὸς Κορονέλλος μάρτυρας εἰς τᾶνωθε —

/ — Νικόλας Κωστατῆ Μαροῦς μάρτυρα στᾶνωθε ++

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης βεβαιώνω τὸ παρὸν

/ Ἡ ἄνωθε κερὰ παπαδιὰ στέργει καὶ βεβαιώνει ὡς ἄνωθε καὶ μὴν ἔχοντας γράμ-
 ματα ἔγραψα / ἐγὼ Ἀντώνης Γριμάλδης διὰ λόγου της — — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

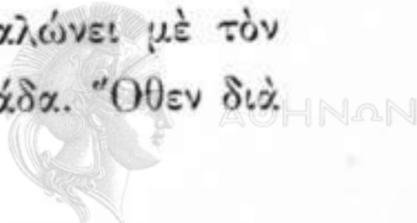
361

Διαιτησία

φ. 200^Γ

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ μαστρὸ Ἰωάννη Φ 206

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 3/
 ἐπειδὴ καὶ νὰ εὐρισκούτονε κάποια δια / φορὰ ἀνάμεσαν τὸν μαστρὸ Ἰωάννη Μπερ-
 νόρε μὲ τὸ γαμπρό του τὸ μαστρὸ Γεώργιο ἀπάνω εἰς ἓνα κομμάτι / χωράφιν ὁποῦ
 τοῦ ἐπουρκόταξε εἰς τὲς Ἐνκαρὲς καὶ εἶχεν του κοντετζιὸν ὅτιν κάθεν πὺ ἤθελε
 σπαρ / θεῖ γέννημα νὰ δίνη τοῦ πεθεροῦ του πέντε μόδια καὶ ὄντες εἶναι καλοκαι-
 ρινὸ νὰ τοῦ δίνη τέσσερα / πινάκια μαγέρεμα τώριν ὁ αὐτὸς ἄνωθεν μαστρὸ Γεώρ-
 γης λεμεντάρεται καὶ λέγειν πὼς πλη / ρώνει βοῖβονταλίκιν καὶ μαλώνει μὲ τὸν
 μπεθερόν του καὶ γυρεύγειν νὰ τοῦ κόψην ἀπ' αὐτὰ τὰ κον / τετζιονάδα. Ὅθεν διὰ

νά λείψουσιν ἀπὸ τὰ μαλώματα καὶ σύνχυσες ἐψηφίσασιν τὸν ἀ / φέντην Σταυρια-
νάκην Μιχαλίτζην καὶ ἀφέντη Τζουάνε Μοστράτον νά δοῦσιν καὶ νά τοὺς ἀνε / παύ-
σουσιν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Λοιπὸ ἡ ἀφεντία τος ἐξετάσασιν τὴν ὑπόθεσιν καὶ
εἶ / δασιν καὶ τὸ προικοχάρτιν ποὺ ἔχουν καμωμένον ὄθεν διὰ νά τοὺς ἀνεπάψου
καὶ νά τοὺς ἐλευθερώ / σου ἀπὸ τὰ αὐτὰ μαλώματα καὶ σύνχυσες ἐγροικήσασιν
κάθεν τος δικαίωμα καὶ ὅ,τι ἐδικαι / ολογηθήκασιν ἐνμπροσθέν τος ἔτζι ἀποφασίζου
καὶ λέσιν ὅτιν ὁ μαστρὸ Γεώργης ὁ γαμπρὸς νά / κράζην τὸν μπεθερόν του τὸ μα-
στρὸ Ἰωάννη εἰς τὸ ἀλώνι τόσον στὸ χειμωνικὸν ὡσάν καὶ εἰς τὸ καλο / καιρινὸ
νά μετρᾶ νά τοῦ δώνη μὲ πινάκι σωστὸ τῆς πούλησης στὸ χειμωνικὸν μὸδια τέσ-
σερα / ἥμισυν καὶ στὸ καλοκαιρινὸ ἡγου στὸ μαγέρεμα πινάκια τρία ἥμισυν καὶ
νά τοῦ τὸ φέρνη ὁ κουντου / βερνάρης εἰς τὸ σπίτιν του. Οὕτως ἐγροικήσασιν ἡ
ἀφεντίαν τος καὶ οὕτως ἐποφασίσασιν καὶ ὅποι / ος ἔβγειν ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νά
πληρώνη κοντάνα τῆς ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἡτοι νούμερο 5 / καὶ πάλι ἡ ἀπό-
φασίν τος νά εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην βεβαιώνοντάς την καὶ ἰδιοχειρῶ / ς
τος καὶ τὰ ἐξῆς —

/ — Σταυριανὸς Μιχαλίτζης ἀποφασίζω ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μοστράτος ἀποφασίζω ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μπερνόρος στέργω τὰ ἄνωθε ++

/ — Γεώργης Μουνουχάκης στέργω τᾶνωθε καὶ μὴν ἡξέρω τα νά γράψω ἔγραψα /
ἐγὼ Λευτέρης Καρατζιᾶ διὰ λόγου του —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

362

Μαρτυρία

φ. 200^Γ

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 7/
τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησί / α κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου
ὁ μαστρὸ Ἰωάννης Μαραγγγὸς λεγόμενος τοῦ Ποντικᾶκη καὶ ὁ μαστρὸ Γεώργιος
Χο / ρευτῆς ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ ἀφέντην παπᾶ κὺρ Γεωργίου Μελισσουργοῦ λέγοντας
καὶ μαρτυρώντας οἱ αὐτοῖν ἄνωθεν / μαστρὸ Ἰωάννης καὶ μαστρὸ Γεώργης πὼς
ζώντας τοῦ μακαρίτην ποτὲ παπᾶ Νικολάου Μελισσουργοῦ τοῦ ἐγροικούσα / σιν
καὶ ἔλεγε πὼς ὅποιον παιδὶ ἀπὸ τὰ ἀσερνικά του ἤθελε γενεῖ ἱερέας αὐτινοῦ νά εἶναι
τὸ μοναστήρι του / ἡγου ἡ κυρία ἡ Θεοσπέπαστην ἄντζι λέγειν ὁ μαστρὸ Ἰωάννης